

тостъ словесность и време завершаватъ по вѣчето неща, нежели сила и буйность. Нетерпѣливи-те чловѣцы нищо не получаватъ; защо ся надяватъ да получатъ за скоро, и ако бы нѣкое дѣло ся забавило, они го не броятъ вече полученіе. Да внимаваме, да не бы обладалъ насъ тойзи порокъ; всяко нещѣ дохожда у время-то си, когда имамы терпѣніе. Кой е той що не оцущава злины въ тоя свѣтъ; Увы; това е общій законъ на чловѣцы-те, и токмо благоразумный може да ся не счисли, той по мало страдае; защо знае да терпи. Не будете изятни, нито ся укайванте за вся, нито да ся гнѣвате. По средѣ на големы-те злополучія, разумный чловѣкъ живѣе спокойно; онъ терпи, кои-то не може да забрани. Весма мали неща въ сообщеніе-то могатъ да причинятъ намъ досажденіе. Треба да знаеме да терпиме противны-те, и наше-то навывковеніе ги струва весма легкы. Не нахождася чловѣкъ безъ досажденіе. Не можншь да нахождашь всегда пристойно время. Що треба прочее да чинишь? Да промѣнишь неща-та не можншь. Пріемай убо время-то какъ-то е и какъ-то го нахождашь.

Членъ 10.

За злощастіе-то.

Злощастіе-то, на времени, е добро; защо ни